

”پریو پریوار - سرو سریشت پریوار“

آج باپ دادا آپنی سریشت برهمٹ پریوار کو دیک رہی ہئے۔ برہمٹ پریوار کتنا اونچی تی اونچا پریوار ہئے۔ اسکو سیپی آچی طرح سین جانتی ہو! باپ دادا نین سپ سین پھلی پریوار کی پیاری سنبنڈ ہر لایا۔ صرف سریشت آتما ہو، یہ گیان نہیں دیتا لیکن سریشت آتما، بچی ہو۔ تو باپ اور بچی کی سنبنڈ ہر لایا۔ جس سنبنڈ ہر آنی سین آپس ہر یہ پؤتر سنبنڈ یہ یائی بھن کا جُتا۔ جہان باپ دادا، یائی بھن کا سنبنڈ جُتا تو کیا ہو گیا، ”پریو پریوار“۔ کیپی سوپن ہر یہ ائسی پاگیہ کو سوچا ٹا کے ساکار روپ سین دئریکت پریو پریوار ہر وارث بن ورثی کی آذکاری بنینگی! وارث بننا سپ سین سریشت تی سریشت یاگیہ ہئے۔ کیپی سوچا ٹا کے سیم باپ ہم بچوں کی لیئی ہماری سماں ساکار روپڈاری بن باپ اور بچی کا وا سرو سنبنڈون کا آنپو کرائینگی! ساکار روپ ہر پریو پالنا لینگی! یہ کیپی سنکلپ ہر یہ نہیں تا۔ لیکن آپی آنپو کر رہی ہو نان! یہ سپ آنپو کرنی کا یاگیہ قب پراپت ہوئا جب پریو پریوار کی بنی تو کتنی اونچی پریوار کی آذکاری بنی۔ کتنی پؤتر پالنا ہر پل رہی ہو! کئسی الوک پراپتیون کی جھوپی ہر جھوپ رہی ہو! یہ سپ آنپو کرتی ہو نان۔ پریوار بدل گیا۔ یُگ بدل گیا۔ ذرم، گرم سپ بدل گیا۔ یُگ پریور تن ہونی سین دُک کی سنسار سین سکون کی سنسار ہر آگئی۔ ساذارٹ آتما سین پرشوت بن گئی۔ 63 جنم کیچڑ ہر رہی اور آپی کیچڑ ہر کمل بن گئی۔ پریو پریوار ہر آنا ارتات جنم جنمانتر کی لیئی تقدیر کی لکیر سریشت بن جانا۔ پریو پریوار، پریوار آرتات وار سین پری ہو گئی۔ کیپی یہ پریو بچوں پر وار نہیں ہو سکتا۔ پریو پریوار کا بنی، سدا کی لیئی سرو پراپتیون کی پندار پرپور ہو گئی۔ ائسی ماستر سرو شکتیوان بن گئی جو پرکرتی یہ آپ پریو بچوں کی داسی بن شیوا کرینگی۔ پرکرتی آپ پریو پریوار کو سریشت سمجھ آپکی اوپر جنم جنمانتر کی لیئی چنور(پنکا) جھلاتی رہینگی۔ سریشت آتمائون کی سواگت ہر، رگارڈ ہر چنور جھلاتی ہئے نان۔ پرکرتی سداکال کی لیئی رگارڈ دیتی رہینگی۔ پریو پریوار سین آپی یہ سرو آتمائون کو سنیہ ہئے۔ اسی سنیہ کی آذار پر آپی تک گائیں اور پوچن کرتی رہتی ہئے۔ پریو پریوار کی چریترون کا آپی یہ کتنا بڑا یادگار شاستر ”یاگوٹ“، پیار سین سنتی اور سُناتی رہتی ہئے۔ پریو پریوار کا سکیک اور گادلی استودنٹ لائیف کا، پڑھائی کا یادگار شاستر، ”گیتا“، کتنی پؤترتا سین وڈی پوروک سُنتی اور سُناتی ہئے۔ پریو پریوار کا یادگار آکاش ہر یہ سوریہ، چندرما اور لکپی سِتاروں کی روپ ہر مانتی اور پوچتی رہتی ہئے۔ پریو پریوار باپ کی دل تخت نشین بنتی، ائسا تخت سوا پریو پریوار کی اور کسکو یہ پراپت نہیں ہو سکتا۔ پریو پریوار کی یہی وشیشتا ہئے۔ جتنی یہ بچی ہئے سپ بچی تخت نشین بنتی ہئے۔ اور کوئی یہ راجیہ پریوار ہر سپ بچی تخت نشین نہیں ہوتی ہئے۔ لیکن پریو کی بچی سپ آذکاری ہئے۔

اِتنا سریشت اُور بِزَّا تخت ساری ڪلپ ۾ دیکا؟ جسیں سپی سماءِ جائی۔ پریوُ پریوار اُسا پریوار ھئے جو سپی سو راجیہ آڈکاری ہوتی۔ سپی کو راجا بنا دیتا۔ جنم لیتی ہین سو راجیہ کا تلک باب دادا سپی بچون کو دیتی ہئے۔ پرجا تلک نہیں دیتی، راجیہ تلک دینی ہئے۔ مہما پی راجیہ تلک کی ہئے نان۔ راج۔ تلک دوس وشیش منایا جاتا ہئے۔ آپ سپ نین آپنا راج تلک دوس منایا ہئے یا آپی منانا ہئے؟ مناء لیئا ہئے نان۔ خوشی کی نشانی، پاگیہ کی نشانی، سنکلت دُر ہونی کی نشانی، ”تلک“ ہوتا ہئے۔ جب کوئی کسی کاریہ پر جاتی ہئے، کاریہ سقل رہی اُسکی لیئی پریوار والی تلک لگا کر پیجتی ہئے۔ آپ سپکو تو تلک لگا ہوئا ہئے نان۔ تلک ڈاری، تخت ڈاری، وشو ڪلیاٹ کی تاج ڈاری بن گئی ہو نان۔ پوشیہ کا تاج اُور تلک اسی جنم کی پراپتی کی پرالبڑ ہئے۔ وشیش پراپتی کا سمیہ وا پراپتیوں کی کاظ پراپت ہونی کا سمیہ آپی ہئے۔ آپی نہیں تو پوشیہ پرالبڑ پی نہیں۔ اسی جیون کا گائیں ہئے، داتا کی بچون کو، ورداتا کی بچون کو اپراپت نہیں کوئی وستو۔ پوشیہ ۾ ڦر پی ایک اپراپتی تو ہونگی نان۔ باب کا ملن تو نہیں ہونگا نان۔ تو سرو پراپتیوں کا جیون ہین، ”ایشوریہ پریوار“ ہئے۔ اُسی پریوار ۾ پھونچ گئی ہو نان۔ سمجھتی ہو نان اُسی اونچی پریوار کی ہئے۔ جسکی مہما کریں تو اُنیک رات دن بیت جائی۔ دیکو پیگتوں کو ڪیرتن گاتی ڪتنی دن اُور رات بیت جاتی ہئے۔ آپی تک پی گا رہی ہئے۔ تو اُسا نشا اُور خوشی سدا رہتی ہئے؟ ”مئن کوئن؟“ یہ پھیلپی سدا یاد رہتی ہئے۔ وسمرتی - سمرتی کی چکر ۾ تو نہیں آتی ہو نان۔ چکر سین تو چوٹ گئی ہو نان۔ ”سو درشن چکر ڈاری بننا اُرتات اُنیک حد کی چکرون سین چوٹ جانا۔ اُسی بن گئی ہو نان۔ سپی سو درشن چکر ڈاری ہو نان! ماستر ہو نان! تو ماستر سپ جانتی ہئے! روز امبرت ویلی ”مئن کوئن؟“ یہ سمرتی ۾ رکو تو سدا سمرت رہینگی۔ آچا۔

باب دادا بیگد کی پریوار کو دیک رہی ہئے۔ بیگد کا باب بیگد کی پریوار کو بیگد کی یادپیار دیتی ہئے۔

سدا سریشت پریوار کی نشی ۾ رہنی والی، پریوُ پریوار کی مہتو کو جان، مهان بننی والی، سرو پراپتیوں کی یندار، سریشت راجیہ پاگیہ پراپت کرنی والی پریوُ رقنوں کو یادپیار اُور نمستی۔

گیانا کی انکل اُور آنٹی سین :- سرو سبل بچون کا باب دادا ملن کی سات سواگت کر رہی ہئے۔ جتنا پل پل یاد کرتی آئی ہو اُسکی رُن ۾ باب دادا نئنوں کی پلکون ۾ سمائی ہوئی بچون کا سواگت کر رہی ہئے۔ ایک باب کی گُٹ گانی والی بچون کو دیک باب دادا پی بچون کی وشیشنا کی گُٹ گاتی ہئے۔ نش دِن، نش پل، گیت گاتی رہتی ہو نان۔ جب بچی گیت گاتی تو باب کیا کرتی؟ جب کوئی آچا گیت گاتا ہئے تو سُننی والی کیا کرتی ہئے؟ نہ چاہتی ہوئی پی ناچنی لگ جاتی ہئے۔ چاہی ناچنا آوی یا نہ آوی لیکن، بئنی بئنی پی ناچنی لگ جاتی ہئے۔ تو بچی جب سنیہ کی گیت گاتی ہئے تو

باپ دادا یی خوشی ۾ ناچتی هئ نان. اس لیئي شنکر دا نس بہت مشهور هئ. شیوا یی تو ناچنا هئ نان. جس سمیه سروس کرتی هو اُس سمیه من کیا کرتا هئ؟ ناچنا هئ نان. تو شیوا کرنا یی ناچنا ھین هئ. آچا.

باپ دادا سدا بچون کی وشیش وشیشتا کو دیکتی هئ. جنمتی هین وشیش تین تلک باپ دادا دواران ملي هئ. کؤنسی؟ تاج، تخت تو هئ هین لیکن تین تلک وشیش هئ. ایک سوراجیہ کا تلک تو ملا هین هئ. دوسرا جنمتی هین سروسبل کا تلک ملا. تیسرا جنمتی هین سرو پریوار کی، باپ دادا کی سنیہی اور سھیوگی پن کا تلک تینون تلک جنمتی هین ملي نان. تو ترمورتی تلکڈاری هو. ائسی وشیش شیواذاری سدا آپنی کو سمجھتی هو. ائیک آتمائون کو امنگ اتساہ دلانی کی نمت بننی کی شیوا دراما ۾ ملي هوئی هئ. آچا. جتنا بچی باپ کو یاد کرتی هئ، اتنا باپ یی تو یاد کرتی هئ. سپ سین زیادہ اکند اوشاہی باپ کی یاد هئ. بچی اور کاریہ ۾ بڑی یی هو جاتی هئ لیکن باپ کو تو کام هین یہم هئ. امبرت ولی سین لیکر سیکو جگانی کا کام شروع کرتی هئ. دیکو کتنی بچون کو جگانا پرتا هئ اور قر دیش ودیش ۾ ایک آستان پر یی نھین هئ. قر یی بچی پوچتی، سارا دن کیا کرتی!

بچون کی یاد قر پیگتوں کا کرتی، قر سائنس والون کو پریر ٹا دیتی. سپی بچون کی دیک ریک تو کرنی پری. چاهی گیانی هئ، چاهی اگیانی هئ لیکن کئین پرکار سین سھیوگی تو هئ نان. کتنی پرکار کی بچون کی شیوا هئ. سپ سین زیادہ بڑی کوئن هئ؟ صرف انتر یہ هئ، شریر کا ہندن نھین هئ. ایکی کچ ٹائیم تو آپ سپ یی باپ سمان بنینگی هین. مول وطن ۾ رہینگی. یہ یی آشا سپی کی پوری ہونگی. آچا.

مذوبن نواسیون کی سات :- مذوبن نواسیون کی مہما تو جانتی هین هو. جو مذوبن کی مہما هئ وہی مذوبن نواسیون کی مہما هئ. ہر پل سمیپ ساکار ۾ رہنا اس سین بڑا یا گیہ کیا ہو سکتا هئ! در پر بئنی ہو، گھر ۾ بئنی ہو، دل پر بئنی ہو. مذوبن نواسیون کو محنٹ کرنی کی آوشیکتا نھین، یوگ لگانی کی آوشیکتا هئ کیا! یوگ لگا ہوئا ہین رہنا هئ. لگی ہوئی کو لگانی کی آوشیکتا نھین. سُنہم یوگی، فرنتر یوگی. جئسی ترین ۾ انجٹ لگی ہوئی هئ، سپی دبی پتی پر ہئ تو سُنہم چلتی رہتی هئ، چلانا نھین پرتا هئ. ائسی آپ یی مذوبن کی پتی پر ہو، انجٹ لگی ہوئی هئ تو سُنہم چلتی رہیں گی. مذوبن نواسی آرثات مايا جیت. مايا آنی کی کوشش کرینگی لیکن جو باپ کی کشش ۾ رہتی ہئ وہ سدا مايا جیت رہینگی. مايا کی کوشش دُر سین هین سماپت ہو جائینگی. شیوا تو سپی بہت آچی کرتی ہئ. شیوا کی لیئی ایک اگزئمپل ہو. کوئی کھان یی چارون اور شیوا ۾ ثورا یی نیچی اوپر کرتی ہئ تو سپی مذوبن والون کا ہین درشتانست دیتی ہئ. مذوبن ۾ کتنی اٹک شیوا پیار سین گھر سمجھ کر کرتی ہئ. بھ سپی مانتی ہئ. جئسی شیوا ۾ سپی نمبروں هو، 100 مارکس لی ہئ ائسی سپ سبجیکٹ ۾ یی 100

مارکس چاهيئي. آپ لوگ بورڊ پر لكتي هو نان، هيٺت، ويٺت، هئپينيس تينون هيٺن مليٽي هئ. تو يهه ڀي سڀ سبجيڪت ۾ مارکس چاهيئي. سڀ سين زياده سُنتي مڏوبن والي هئ. پهلا پهلا تازا مال تو مڏوبن والي کاتي هئ. دوسری تو ايك ٿرن ۾ ايك واري وشيش برهما ڀوجن کاتي. آپ تو روز کاتي. سوكيم ڀوجن، استول ڀوجن سڀ گرم، تازا ملنا هئ. آچا.

نئين تياري ڪيا ڪر رهي هو؟ گهر ڪو تو آچا پيار سين سجا رهي هو. مڏوبن ڪي يهه وشيشتا هئ هر وار ڪوئي نه ڪوئي نئين ائڊيشن هو جاتي هئ. جئسي استول ۾ نويٽنا ديكتي ائسي چئتن ۾ ڀي هر وار نويٽنا ديك ورن ڪري ڪ اس وار وشيش مڏوبن ۾ اس پراپتي ڪي لهر ديك. ڀن ڀن لهرин هئ نان. ڪي وشيش آند ڪي لهر هو، ڪي پيار ڪي، ڪي گيان ڪي وشيشتاون ڪي... هر ايڪ ڪو يهي لهر دڪائي دي. جئسي ساڳر ڪي لھرون ۾ ڪوئي جاتا تو لھرانا هيٺن پرتا، نهين تو دوب جائينغا. تو يهه لھرين سڀشت دڪائي دي. اس کانفرنس ۾ وشيش ڪيا ڪريئي؟ وي. آئي. پيز. آئيني، پڀر والي آئيني، ورڪشاپ هونگي، يهه تو هونگا ليڪن آپ سڀ وشيش ڪيا ڪريئي؟ جئسي استول دلوالا هئ، اسڪي وشيشتا ڪيا هئ؟ هر ايڪ ڪمري ڪي ڏزاين آلگ آلگ ورائي هئ. هر ڪمري ڪي آپني وشيشتا هئ. اس ليئي يهه مندر سڀ مندرون سين نيارا هئ. موٽيان تو اوڙون ۾ ڀي هوٽي هئ ليڪن اس مندر ۾ جهان جائو وهان وشيش ڪاريگري هئ. ائسي چئتن دلوالا مندر ۾ ڀي هر موٽيون ڪي وشيشتا آپني آپني دڪائي دي. جسڪو ديكي اسڪي ايڪ دو سين آجي وشيش وشيشتا دڪائي دي. جئسي وهان ڪهتي ڪمال هئ بناني والي ڪي. ائسي يهان ايڪ ايڪ ڪي وشيشتا ڪي ڪمال ورن ڪري. آپ لوگ اس بات ڪي ميٽنگ ڪرو. ڪوئي بڙي بات نهين هئ ڪر سکتي هو. جئسي ستبيگ ۾ ديوٽائين صرف نمت ماٽر ٿيچر دواران ٿورا سا سُنیني گي ليڪن سِمرتي بہت تيز هونگي، ياد ڪرنى ڪي محنٽ نهين ڪريني پريئنگي. جئسي سنا هوئا هيٺن هئ، وهم صرف فريش هو رها هئ. مڏوبن والون ڪي ليئي هوئا پرا هئ. صرف ٿورا سا دريد سنكلپ ڪا اشارا هئ بس. سنكلپ ڀي بہت آچي آچي ڪرتi هو ليڪن اس ڦريتا ڪو وار وار اندر لائين ڪرو. آچا.

وردان - دلارام باپ ڪي ياد دواران تينون ڪالون ڪو آچا بناني والي اچا مڪتپو

جن بچون ڪي دل ۾ ايڪ دلارام باپ ڪي ياد هئ وهم سدا واه واه ڪي گيت گاتي رهتي هئ، اُنكى من سين سوپن ۾ ڀي "هاء" شبد نهين نڪل سڪتا ڪيونڪ جو هوئا وهم ڀي واه! جو هو رها هئ وهم ڀي واه! اوڙ جو هو نا هئ وهم ڀي واه! تينون هين ڪال واه واه هئ آرقات آچي تي آچا هئ. جهان سڀ آچا هئ وهان ڪوئي اچا اُپن نهين هو سڪتي ڪيونڪ آچا تب ڪھينگي جب سڀ پراپتيان هئ. پراپتي سڀن بننا هيٺن اچا مڪت بننا هئ.

سلوگن - سنسڪارون ڪو آئسا سڀتل بناءً لو جو جوش واروب ڪي سنسڪار امرج هيٺن هو.